

И това видѣхъ азъ че є отъ Божій-тѣхъ.

25 Защото кой бы ялъ,

И кой бы ся наслаждаваль освѣнь мене?

26 Понеже Богъ дава на угодный-тѣхъ прѣдѣлъ
него человѣкъ

Мудрость и знаніе и радость;

А на грѣшный-тѣхъ дава да ся труди,

“За да притури и да трупа;

За да ги даде на угодный-тѣхъ прѣдѣлъ Бога:

И то суета, и угнѣтеніе на духъ-тѣхъ.

ГЛАВА 3.

1 Има “врѣме за всяко нѣщо,

И срокъ за всяка работа подъ небе-то.

2 Врѣме за разжданіе, и “врѣме за умираніе:

Врѣме за насажданіе, и врѣме за иско-
реніе на насадено-то:

3 Врѣме за убиваніе, и врѣме за испѣля-
ваніе:

Врѣме за събаряніе, и врѣме за граденіе:

4 Врѣме за плаканіе, и врѣме за смѣяніе:

Врѣме за сѣтованіе, и врѣме за ликованіе:

5 Врѣме за распѣрсуваніе на каменіе, и
врѣме за сѣбираніе на каменіе:

Врѣме за пригжрщаніе, и “врѣме за от-
далечаваніе отъ пригжрщаніе-то:

6 Врѣме за придобываніе, и врѣме за из-
губуваніе:

Врѣме за пазеніе, и врѣме за хвърляніе:

7 Врѣме за раздираніе, и врѣме за шіеніе:

“Врѣме за мълчаніе и врѣме за говореніе:

8 Врѣме за обичаніе, и “врѣме за иена-
вижданіе:

Врѣме за рать, и врѣме за миръ.

9 “Каква полза на оногозь който работи,
Отъ онова въ което ся той труди?

10 ^ж Видѣхъ труденіе-то, което даде Богъ
На человѣчески-тѣ сынове за да ся тру-
дятъ въ него.

11 Направи всяко нѣщо хубаво на врѣме-
то му;

И сѣть-тѣ положи въ тѣхни-тѣ размы-
шленія,

Безъ ^жда може человѣкъ да издири
Отъ начало до конецъ дѣло-то което е

Богъ направилъ.

12 Познахъ че “нѣма друго добро въ тѣхъ,
Освѣнь да ся весели всякъ, и да прави
добро въ животъ-тѣ си.

13 И още ^жда ладе всякой человѣкъ и да піе,
И да ся наслаждава отъ добро-то на
всичкы-тѣ си трудъ,

То е дарование отъ Бога.

14 Познахъ че всичко що прави Богъ,
То ще бѫде вѣчно:

^ж Йов. 27; 16, 17. Прит; 28; 8.

^ж Гл. 1; 3.

^ж Гл. 1; 13.

^ж Гл. 8; 17. Рим. 11; 33.

^ж Ст. 22.

^ж Гл. 2; 24.

^ж Йов. 1; 17.

^ж Гл. 1; 9.

^ж Гл. 5; 8.

^ж Евр. 9; 27.

^ж Йов. 2; 16. 1 Кор. 7; 5.

^ж Амос. 5; 13.

^ж Лук. 14; 26.

*Не е възможно да ся притури на него,
Нито да ся отнеме отъ него:

И Богъ направи това за да му ся боятъ.

15 ^ж Каквото е станжало вече сѫществува:

И каквото ще стане, вече е станжало,

И Богъ прѣдира минжало-то.

16 И “видѣхъ още подъ сълице-то
Мѣсто-то на сѫдъ-тѣ, и тамъ беззаконіе-то;
И място-то на правдѣ-тѣ, и тамъ не-
правдѣ-тѣ.

17 Рѣкохъ азъ въ сърдце-то си:

“Богъ ще сѫди праведный-тѣ и нечести-
вый-тѣ;

“Защото за всяко нѣщо, и за всяко дѣло,
има врѣме тамъ.

18 Рѣкохъ азъ въ сърдце-то си
За състояніе-то на человѣчески-тѣ сынове

Че тѣхъ ще ги опыта Богъ,
И ще видятъ че тѣ отъ себе си сѫ скотове.

19 Защото “случай-тѣ на человѣчески-тѣ
сынове

Е случай и на скотъ-тѣ: единъ случай
иматъ:

Както умира той, така умира и оизи:

И едно дыханіе е въ всичкы-тѣ:

И человѣкъ не прѣвъсхожда въ нищо
скотъ-тѣ;

Защото всичко-то е суета.

20 Всичко отива въ исто-то място:

“Всичко е станжало отъ пърстъ-тѣ, и всич-
ко ся враца въ пърстъ-тѣ.

21 ^ж Кой знае духъ-тѣ на человѣчески-тѣ
сынове, да ли възлѣзва горѣ,
И духъ-тѣ на скотъ-тѣ, да ли слѣзва долу
на земѣ-тѣ?

22 ^ж Видѣхъ проче че нѣма по добро,
Освѣнь да ся весели человѣкъ въ дѣла-
та си;

Защото утова е дѣль-тѣ му:

“Понеже кой ще го доведе за да види
Онова което ще бѫде слѣдъ него?

ГЛАВА 4.

1 Тогазъ ся обѣрнѣхъ азъ и видѣхъ

“Всичкы-тѣ насилия които ставатъ подъ
сълице-то:

И ето сълзы-тѣ на насиливани-тѣ,

И нѣмаше за тѣхъ утѣшителъ:

И сила-та бѣше въ рѣка-тѣ на тѣзи
които ги насиливаха:

И нѣмаше за тѣхъ утѣшителъ.

2 За то азъ ^ж рѣкохъ: Блазъ на умрѣли,

Които сѫ вече умрѣли,

Неже на живы-тѣ, които еж още живи.

3 ^ж А по добръ отъ двама-та е, които не е
быль още,

^ж Рим. 2; 6, 7, 8. 2 Кор. 5; 10, 2 Сох. 1; 6, 7.

^ж Гл. 8; 17. Рим. 11; 33.

^ж Ст. 1.

^ж Псал. 49; 12, 20. 73; 22.

^ж Гл. 2; 16.

^ж Быт. 3; 19.

^ж Гл. 12; 7.

^ж Гл. 2; 21. 5; 18.

^ж Гл. 3; 16. 5; 8.

^ж Йов. 3; 17 и др.

^ж Гл. 3; 11, 16, 21. Гл. 6; 3.